

felsőházi tag a Magyar Királyi Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola, Zorkóczy Samu, a Mérnöki Kamara alelnöke a Kamara, Karsay Károly magyar királyi kincstári főtanácsos pedig a vallás- és közoktatásügyi minisztérium koszorúját helyezték el a síron.

Őrizze az emlékmű oly híven áldott emlékezetét, amely őszintén és melegen őrizzük azt sokan szíveinkben!

Doktoravatás a soproni M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolán

A soproni M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola ezévi május hó 22-én avatott első ízben erdő-, bánya- és kohómérnököket doktorrá. A doktoravatás ünnepélyes keretek között megtartott első aktusával végre sikeresen nyugvópontra jutott a főiskolának a doktoravatás jogáért hosszú évtizedeken át folytatott kitartó küzdelme. A doktoravató közgyűlésen a kormány, továbbá az érdekelt társadalmi egyesületek és intézetek kiküldöttjei és vezetői, valamint Sopron város előkelő közönsége jelenlétében négy kitüntetéssel szigorlatozott jelöltet, és pedig vitéz Török Béla erdőmérnök-főiskolai adjunktust, Schmidt Sándor bányamérnök, dorogi bányaigazgatót, Naloczký Alfonz és Verő József kohómérnököket avatták doktorrá.

A doktoravató közgyűlésen a földművelésügyi miniszter képviseletében Papp Béla miniszteri tanácsos, a pénzügyminiszter képviseletében Böhm Ferenc miniszteri tanácsos, a pécsi Erzsébet Tudomány Egyetem képviseletében D. dr. Pröhle Károly ev. teológiai dékán, a keszthelyi Gazdasági Akadémia részéről dr. Palotay Dénes, az Akadémia igazgatója, a Budapesti Mérnöki Kamara képviseletében Henrich Viktor miniszteri tanácsos jelent meg. Az Országos Erdészeti Egyesületet Balogh Ernő ny. miniszteri tanácsos, az Országos Bányászati és Kohászati Egyesületet Henrich Viktor és Schivetz Ferenc, a Rimamurányi-Salgótarjáni Rt. h. igazgatója képviselte. A Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége képviseletében Papp Béla miniszteri tanácsos jelent meg. Több soproni egyesület is küldött ki képviseletet. Esztergomból Sepold Antal és Drahos János prelátus-kanonokok jöttek el. Említettekén kívül megjelent a közgyűlésen Sopron város társadalmának számos képviselője, így többek között vitéz

dr. Simon Elemér főispán, dr. Thurner Mihály polgármester, Gévay Wolf Lajos alispán, Papp Kálmán és dr. Bürchner László prépost-plébánosok, Szabó Jenő pénzügyigazgató, Stampf Gyula törvényszéki elnök, Éles Endre járásbírószéki elnök, Emmerth Géza műszaki főtanácsos, Zakariás Antal rendőrfőtanácsos, v. Pócze Dezső és Schröder-Ekrodt Dénes őrnagyok, a helyőrségi tisztikar képviselőjében, továbbá megjelent természetesen a Főiskola tanári kara és a főiskolai ifjúság, amely a körüli zászló alatt vonult fel. Dorog társadalmának mintegy 50 tagja jött el a bányagazgató doktorrá avatására. A doktoravatás a Főiskola sportcsarnokában folyt le, melyet zsúfolásig megtöltött a közönség.

A Főiskolát ez alkalomból a debreceni Egyetem, a Műegyetem, a Közgazdasági Egyetem, az Állatorvosi Főiskola, valamint az Országos Erdészeti Egyesület táviratilag üdvözölte. Ezenkívül több egyesület, testület és a Főiskola számos tisztelője és barátja fejezte ki szerencsekívánatait levélben és táviratban.

Az ünnepi közgyűlésre déli 1 óra tájt vonult be a Főiskola tanácsa, és pedig Fekete Zoltán rektor, Modrovich Ferenc, az erdőmérnöki szak, Walek Károly, a bányamérnöki és Pattantyús A. Imre, a kohómérnöki szak dékánja. A tanács asztala előtt foglalt helyet a négy doktor-jelölt, hátuk mögött pedig a főiskola tanári kara.

Az ünnepi közgyűlést Fekete Zoltán rektor a „Magyar Hírszekegy“-gyel nyitotta meg. A kormány képviselőit és a megjelent előkelőségeket melegen üdvözölve, magasztalt beszédben méltatta a közgyűlés jelentőségét, mely aranybetűkkel lesz a Főiskola történetében megörökítve. Sajnálattal állapította meg, hogy az avatás külsőségeiben nem teljes, mert az avatási jelvények még nem állanak rendelkezésre. Ez azonban — úgy mond — a dolog lényegén mit sem változtat, mert hiszen a doktoravatás erkölcsi tartalmát nem a külsőségek és a szemmel érzékelhető dekorumok szabják meg. Így is örvendetes ténynek minősíthető az alma mater életének ez a fontos mozzanata, mely új perspektívát nyit a jövő számára és olyan korszak kezdetét jelenti, mely fokozott mértékben fog alkalmat nyújtani szakjaink kiválóbbjainak tudományos továbbképzésükre és az igazi tehetségek előretörésére. Az elmúlt évtizedes küzdelmekre visszatekintve, köszönetet mon-

dött a felettes hatóságoknak és mindazoknak, akik a főiskolát kívánságai megvalósításában támogatták.

Ezután Fekete Zoltán rektor felhívására először a bányá-
ingos Schmidt Sándor bányagazgató tette le a doktori fogadal-
mat, kit Walek Károly dr., a bányamérnöki szak dékánja avatott
a bányamérnöki tudományok doktorává. Utána Nahoczky Alfonz
és Verő József tett doktori fogadalmat, akiket Pattantyús A.
Imre, a kohómérnöki szak dékánja avatott doktorrá. Végül vitéz
Török Béla tette le a fogadalmat, akit Modrovich Ferenc, az erdő-
mérnöki szak dékánja avatott az erdőmérnöki tudományok dok-
torává.

Az avatás után Fekete Zoltán rektor az új doktorokat üdvö-
zölve, közölte velük, hogy a főiskolához címükre számos üdvö-
zlő távirat érkezett. Majd köszönetet mondott az avatáson meg-
jelenteknek és az új doktorokhoz fordulva arra kérte őket, hogy
fogadalmukhoz híven a jövőben is a szaktudományok fejlesztése
érdekében munkálkodjanak. A mindnyűk részéről kitüntetés-
sel megszerzett legmagasabb képesítés feljogosít arra a reményre,
hogy a jövőben is férfias eréllyel s az alma mater, a szak és a
haza iránti igaz szeretettel fogják teljesíteni kötelességüket. Fel-
kérte végül az új doktorokat arra is, hogy kiváló képességeiket
szegény hazánk boldogulásának és feltámadásának szolgálatába
állítsák, amihez Isten áldását kérte.

A rektor hatásos szavai után a felavatott doktorok nevében
Schmidt Sándor bányagazgató mondott meleghangú köszönetet.
Egyben bejelentette, hogy az avatás előtt mind a négyen a Szent
Imre Kollégium kápolnájában áhítaton vettek részt, amelyen a
Főiskola tanácsáért és az ifjúságért imádkoztak. Végül Isten
áldását kérve az alma mater minden egyes tagjára, lendületes
szavakkal megköszönte a doktorrá avatást.

Majd Fekete rektor a beszédet megköszönve, a nagyjelen-
tőségű doktoravató közgyűlést bezárta.

Az ünnepély után a megjelent közönség szerencsekívánatai-
val halmozta el az új doktorokat.

Az ünnepélyt szűkebbkörű ünnepi ebéd követte. Este pedig
az ifjúság ünnepelte a nap hőseit és különösen Schmidt Sándor
bányagazgatót, aki a szakestély megtartását lehetővé tette.

Amikor őszinte örömmel vesszük az első doktoravatás hírért, s az alma matert a magunk részéről a kitartó küzdelemmel kiharcolt doktoravatás első funkciója alkalmából, valamint annak felavatott első doktorait is a legmelegebben üdvözljük, megdöbbenéssel kell a legutóbb elhangzott parlamenti beszédekből megállapítanunk, hogy alma materünk szervezetét és egységét veszély fenyegeti. Bízunk azonban abban, hogy a jobb belátás győzedelmeskedik és a világ legrégibb technikai főiskolája nem fog a kellőképen át nem gondolt reformterveknek áldozatul esni.

Krónika

A statisztika és annak felhasználása.

Úgy az egyesületi életben, mint azon kívül is éppen e sorok írója volt az, aki évről-évre hangoztatta, mennyire érezzük a rendszeres termelési és fogyasztási statisztika hiányát.

Tájékoztató adatok, amiket rendszertelen és nem szervezett gyűjtés szolgáltat, a legtöbb esetben arra vezetnek, hogy az ezekből származó beállítások, amelyeket nem egyszer irányít egyéni ízlés, vagy egyéni érdek, félrevezetnek nemcsak a laikusokat, de a szakemberek egy részét is.

Minél kevésbé van megszervezve valamely ágazatnál a statisztikai szolgálat, annál nagyobb körültekintéssel és annál nagyobb óvatossággal kell kezelni az adatokat, amelyeket az ilyen hézagos adatgyűjtés eredményez.

Legfényesebb példája ennek a magyar tűzifa-statisztika.

A földművelésügyi minisztérium évről-évre adott közlést a központi statisztikai hivatalnak arról, mennyi volt az elmúlt évben az ország tűzifa- és műfatermelése.

Ennek a statisztikának az alapját a külső hivatalok jelentései alkották, és pedig minden valószerűség szerint a használati engedélyek és az üzemtervek adatai alapján.

Az elkülönítés műfára és tűzifára egyszerűen %-arányosan történt, becsült országos átlag % alapján.

Teljesen hiányzott a fanemenként való elkülönítés, ami pedig különösen a súly szerint értékesített választékoknál, amilyen a tűzifa is, az egész számítást alapjaiban ingatta meg.

De aki ismeri az életet, az maga is nagyon jól tudja, hogy